

bindelse med Ændringsforslag Nr. 6. — Endelig overfører Ændringsforslag under Nr. 11 Reglen om Bonus til de Lærere, der ere forsikrede i Skolefonden, og for disses Vedkommende gaar Loven ud paa Bonus ikke blot for den sidst afsluttede 5 Aars Periode, men ogsaa for den tidligere 5 Aars Periode, idet de ikke have faaet noget for denne, hvorimod de for den foregaaende Tid have faaet Bonus. Jeg skal tillade mig at indstille Lovforslaget med disse Ændringer til Tingets Vedtagelse.

Finansministeren (Hørring): Der er, som den ærede Ordfører for Udvalget (Alberti) nærmere har fremstillet, af Udvalget fremsat i alt 11 Ændringsforslag til det foreliggende Lovforslag. Disse 11 Ændringsforslag skal jeg alle sammen tiltræde. Jeg skal imidlertid nærmere omtale ét Par Stykker af dem. Det første, som jeg vil berøre, er Ændringsforslagene til § 1, der jo gaa ud paa en meget væsentlig Forandring i Loven, nemlig den, at denne skal tidsbegrænses saaledes, at den kun kommer til Anvendelse paa det afsluttede Femaar og endvidere for tre Femaar til. Jeg skal her indskyde som en Parentes, at naar det i Betænkningen hedder, at Lovens Gyldighed saaledes udløber 31te December 1911, saa er det ikke ganske rigtigt, det maa være den 1ste Januar 1912, Kl. 12 Middag, naar man vil være helt korrekt i Betegnelsen. Dette er en Forandring i Loven, som jeg har været meget betænkelig ved. Derved giver man nemlig Loven en saa kort Levetid, at den næppe vil komme til at gøre den fulde Nytte. Det, vi skulde opnaa, var jo, at Statsanstalten kom til at staa saaledes, at dens Interessenter fik lov-hjemlet Adgang til Bonus. Nu faa de det altsaa ganske vist her for de navnte 3 Perioder ifølge Lovforslaget, men det er dog givet, at man kommer til at gaa til en Revision af denne Lov tidligere, fordi Anstalten i den sidste Aarrække ikke kan staa sig under Konkurrencen med de andre Selskaber, naar der stadig kan peges paa, at denne Ret til at faa Bonus udløber om saa og saa faa Aar, om 3, 4 eller 5 Aar, hvordan det nu vil blive. Loven faar saaledes kun forholdsvist kort Levetid. Imidlertid skal jeg acceptere Forslaget, saa maa man jo til den Tid komme frem med et nyt Forslag om, at Loven kan faa fortsat Gyldighed med de Ændringer i øvrigt, hvortil jeg ikke tvivler om, at man til den Tid vil stille Forslag. Der er dernæst Ændringsforslag Nr. 11, som tillægger de Lærere ved det kommunale Skolevæsen uden for

Kjøbenhavn, som have berigtiget deres Enkeforsørgelsespligt ved Tegning af Overlevelsere i Skolefonden, saa vel som Enker efter saadanne Lærere, Adgang til under visse nærmere i Forslaget angivne Betingelser at faa Bonus i Lighed med Anstaltens egentlige Interessenter. Den ærede Ordfører omtalte jo dette Forslag. Jeg skal kun minde om, at man ved Loven af 1ste April 1891 forandrede de Regler, der gjaldt for Lærere med Hensyn til Erhvervelse af Enkeforsørgelse og fremtidig henviste dem til at søge deres Forsørgelsespligt berigtiget i Statsanstalten paa samme Maade som Embedsmænd. Før den Tid have jo de af Lærerne, som ikke have kunnet skaffe tilstrækkelig god Helbredsattest, været henviste til Skolefonden, og derved ere de komne uden for Bonusreglerne for Anstalten. Nu siges det her i Betænkningen, at Udvalget finder, det er en Retfærdighed, at disse Lærere, som saaledes have været henviste til Skolefonden, faa Adgang til at faa Bonus, og det skal jeg ogsaa erkende, naar man da udelukkende ser Spørgsmaalet fra Lærernes Standpunkt. I saa Fald kan man meget vel her tale om, at det er et Retfærdighedshensyn. Noget andet er det imidlertid, naar man kommer til Spørgsmaalet, om det er Retfærdighed at det bliver Livsforsikringsanstalten, der kommer til at betale Bonus til de paagældende Lærere. Det kan være meget mere tvivlsomt, om det virkelig kan siges at være fuldt ud retfærdigt, at Interessenterne i Livsforsikringsanstalten skulle betale Bonus til disse Lærere, thi det maa vel erindres, at hvad Lærerne nu faa i Bonus gaar af Risikoformuen og kommer til at indvirke paa den Bonus, disse Interessenter ville faa det næste Femaar. Imidlertid noget kan der jo ogsaa siges til Forsvar herfor, og navnlig har man henvist til, at Statsanstalten, hvis den Foranstaltning, man traf ved Loven af 1891 var bleven gennemført tidligere, vilde have haft denne Risiko, som nu har hvilet paa Skolefonden. Jeg skal derfor ikke modsætte mig dette Ændringsforslag men gaa med dertil og mener ogsaa, at det er fuldt forsvarligt at gøre det. — Jeg kan saaledes acceptere alle Ændringsforslagene og skal hertil saa kun føje nogle faa Bemærkninger. Jeg skal for det første acceptere det Forbehold, som Udvalget har taget med Hensyn til Bestemmelserne om Reservefonden. De Bestemmelser, som indeholdes i det foreliggende Forslag om Reservefonden, have udelukkende Hensyn til at bruge Reservefonden som en Maale-